

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาเป็นอย่างมากมีหลายมาตราที่บัญญัติขึ้นเพื่อการศึกษา มาตรา 30 ได้บัญญัติเรื่องบุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน มาตรา 43 ได้บัญญัติเรื่องสิทธิของเด็กและเยาวชนที่จะได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย มาตรา 81 ได้บัญญัติเรื่องการจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ อันเป็นที่มาของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จุดเด่นของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับนี้ คือ การจัดการศึกษาของชาติจะมีเอกภาพ เพราะจะมีผู้รับผิดชอบเพียงกระทรวงเดียว และจุดเด่นอีกประการหนึ่ง คือ การกระจายอำนาจการบริหารทางการศึกษา โดยกระทรวงรับผิดชอบในเรื่องนโยบาย ส่วนการบริหารงาน และงบประมาณเป็นหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษารับผิดชอบ(กฤษฎีกา. 2542 : 8)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 -2549) จึงเป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ชี้กรอบทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะปานกลางที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาว และมีการดำเนินการต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 8 ในด้านแนวคิดที่ยึด “คน” เป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวม และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างระบบบริหารจัดการภายในที่ดีให้เกิดขึ้นในทุกระดับอันจะทำให้เกิดการพัฒนายั่งยืนที่มี “คน” เป็นศูนย์กลางได้อย่างแท้จริง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 9 – 12)

การปรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545-2549) ไปสู่การปฏิบัติ จำเป็นต้องผนึกพลังรวมจากทุกฝ่ายในสังคมในการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์การพัฒนาใหม่ทั้งด้านวิถีคิดและวิธีการทำงานสามารถสร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือในการเปลี่ยนยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545 - 2549) ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 9 -12)

ในปัจจุบันบริบททางสังคมเปลี่ยนแปลงไปเป็นกระแสของการเปลี่ยนแปลงที่ไร้พรมแดน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทุกสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นเพื่อสามารถรองรับการกระจายอำนาจการบริหารงานในระดับท้องถิ่น จะต้องมีการตั้งคณะกรรมการการศึกษาที่ผนวกอยู่กับองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และเปิดโอกาสให้ชุมชนและประชาชนเข้ามาร่วมบริการ (วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2541 : 10) การจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องกินอำนาจให้กับผู้เรียน เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน เปิดโอกาสให้ทุกคน ชุมชน วัดและที่สำคัญคือครอบครัวจัดการศึกษา (รุ่ง แก้วแดง. 2541 : 10)

รัฐบาลในแต่ละยุคแต่ละสมัยได้มีนโยบายที่จะกระจายอำนาจปกครองมาสู่ท้องถิ่น ขณะเดียวกันได้มีความพยายามที่จะปรับปรุงฐานะของสภาตำบลให้เป็นนิติบุคคล ทั้งนี้เพื่อให้องค์กรตำบลสามารถบริหารการพัฒนาตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความคล่องตัวและมีทรัพยากรการบริหารอย่างเพียงพอที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาในตำบลได้อย่างเป็นรูปธรรม (อารีย์ วงศ์อารยะ. 2540 : 3)

การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย ได้มีวิวัฒนาการมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน และได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพการปกครองมาโดยตลอด ปัจจุบันได้มีการตราพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2538 กำหนดรูปแบบการบริหารของสภาตำบลให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล และหากสภาตำบลใดมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด ให้มีการยกฐานะสภาตำบลนั้นขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นการบริหารส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้การบริหารงานของสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและให้สามารถรองรับการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนมากยิ่งขึ้น จนถึงสิ้นปี พ.ศ. 2542 ได้มีการประกาศยกฐานะสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนทั้งสิ้น 6,746 แห่ง และคาดว่าเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2543 จะสามารถประกาศจัดตั้งสภาตำบลที่ยังเหลืออยู่ทั่วประเทศจำนวน 217 แห่ง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ทั้งหมด องค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวจะมีลักษณะคล้ายกับเทศบาลขนาดเล็ก (Mini Municipality) กระจายอยู่ทั่วประเทศ (ปรีชา เรืองจันทร์. 2542 : 16-17)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นระดับพื้นฐาน ได้มีอำนาจในการปกครองตนเองตามระบอบประชาธิปไตย จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเองภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้ประชาชนได้เรียนรู้และเข้าใจถึงวิธีการปกครองตนเองในระบอบ

ประชาธิปไตย ซึ่งหลักการสำคัญของระบบองค์กรปกครองท้องถิ่นประกอบด้วย การจัดให้มีการเลือกตั้ง (Election) เพื่อให้คนในท้องถิ่นนั้นได้มีโอกาสเข้าไปเป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครองตนเอง มีองค์กรสภาท้องถิ่น มีเขตพื้นที่ในการบริหาร และความรับผิดชอบตามที่มิหน้าที่กำหนดไว้ให้มีสภาพนิติบุคคล (Jurisdic Person) เพื่อผลสมบูรณ์ทางกฎหมายในการปกครองตนเอง (Atonomy) แต่จะต้องอยู่ในการควบคุมหรือการกำกับดูแลของรัฐ รวมทั้งเป็นสถาบันทางการเมืองการปกครองระดับท้องถิ่น และจะต้องได้รับการสนับสนุน รวมทั้งการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในท้องถิ่นนั้น (ศิริพงษ์ มุขศรี. 2540 : 2)

บทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการศึกษาและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยมุ่งส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นองค์กรที่สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามของรัฐบาลที่จะกระจายอำนาจลงสู่หน่วยการบริหารระดับตำบล ตามกระแสความต้องการของสังคมประชาธิปไตยในปัจจุบัน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานผ่านผู้แทนของตนเอง เพื่อพัฒนาทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม ในภาพรวมของประเทศชาติต่อไป (กรมการปกครอง. 2539 : 15)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (กรมการปกครอง. 2539 : 30) ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง หรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่น ที่ต้องให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดการศึกษา สอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา ร่วมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณ อุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรม และฝึกอบรมตามความเหมาะสมและตามความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอบรมของรัฐ ซึ่งการจัดการศึกษาอบรมภายในท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต้องคำนึงถึง การบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่นด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 8-12)

เพื่อรองรับการปฏิรูปการศึกษา เพื่อคนทั้งหมด (Education for All) มีการระดมทรัพยากรทั้งหมดเพื่อการศึกษา (All for Education) และการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ให้การศึกษาแก้ปัญหาทั้งหมด (Education for Solving All Problems) ดังนั้นการปฏิรูปการศึกษา

จึงเป็นวาระแห่งชาติ (National Agenda) อย่างหนึ่งที่คนไทยเข้ามาร่วมคิดร่วมทำ (ประเวศ วะสี. 2541 : 10) เพื่อการพัฒนาและสร้างสำนักสาธารณะ หรือจิตสำนึกเพื่อส่วนร่วมซึ่งเป็นคุณลักษณะที่สำคัญ และมีความหมายอย่างยิ่งในสังคมประชาธิปไตย (อนุชาติ พวงสำลีและวีรพรณ์ วิสารทสกุล. 2540 : 13) การเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจสังคมในปัจจุบัน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะปฏิรูปการศึกษาที่สะท้อนปรัชญา คนมีความสุข ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง เศรษฐกิจสมดุลและเศรษฐกิจยั่งยืนซึ่งขบวนการเรียนรู้เพื่อนักเรียนและชุมชนนั้นไม่จำเป็นต้องยากและแพงเสมอไป หากเกิดด้วยวิธีคิดและการสร้างงานเป็นเครือข่ายระหว่างครู ผู้บริหาร โรงเรียนและชุมชน เพื่อสร้างพลังในการเรียนรู้ และการทำงานร่วมกัน (ลีปนันทน์ เกตุทัต. 2541 : คำนำ) เพื่อเป็นรากฐานของการบริหารประเทศที่ดีที่เป็นความร่วมมือกันแบบการสื่อสาร 2 ทาง ระหว่างรัฐบาลประชาธิปไตยและฝ่ายสังคม เอกชน องค์กรปกครองท้องถิ่น โดยเน้นการมีส่วนร่วม (Participation) มีความโปร่งใส และตรวจสอบได้ การร่วมกันกำหนดนโยบาย และการจัดการตัวเองของภาคสังคมเพิ่มขึ้นมาก (ธีรยุทธ บุญมี. 2541 : 17)

ในองค์การบริหารส่วนตำบลหนึ่งจะต้องประกอบด้วยสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ได้รับการเลือกตั้งจากหมู่บ้านที่อยู่ในเขตตำบลนั้นหมู่บ้านละ 2 คน ในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น จึงประกอบไปด้วยสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายบริหารจำนวน 3 คน นอกจากนั้นเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายนิติบัญญัติทั้งหมด (กรมการปกครอง. 2539 : 25.) ซึ่งในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย มีองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 14 แห่ง มีสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งสิ้น จำนวน 284 คน แยกเป็นสมาชิกฝ่ายบริหาร จำนวน 42 คน และสมาชิกฝ่ายนิติบัญญัติ จำนวน 242 คน (ปกครองอำเภอเมืองหนองคาย. 2545 : 9)

องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในรูปของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเข้าไปบริหารจัดการในฐานะกรรมการ เพื่อตรวจสอบและดูแลการบริหารจัดการศึกษาดามบทบาทหน้าที่ที่ระบุไว้ในระเบียบกฎหมายพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพต่อไป และได้สัมภาษณ์ นายบุญโล้น ชัยชนะ (2546 : สัมภาษณ์) สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายบริหารพบปัญหาเกี่ยวกับความไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ แนวทางการพัฒนาการศึกษา การจัดกิจกรรม และการวางแผนในการจัดการศึกษา เช่น ปัญหาการทุจริตโครงการอาหารเสริมนม เป็นต้น และได้สัมภาษณ์ นายสุระชัย ทิพยมาตย์ (2546 : สัมภาษณ์) สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายนิติบัญญัติ พบว่า มีความต้องการอยากเข้าร่วมพัฒนาการศึกษา การจัดกิจกรรมและ

การวางแผนตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น การเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นต้น

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาในเรื่อง ความต้องการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย โดยยึดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อที่จะได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการวางแผน และกำหนดนโยบาย สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ทั้งโดยรวม และรายด้าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการมีส่วนร่วมของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติ ต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ทั้งโดยรวม และรายด้าน

สมมติฐานของการวิจัย

สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติ มีความต้องการมีส่วนร่วมต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ทั้งโดยรวม และรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

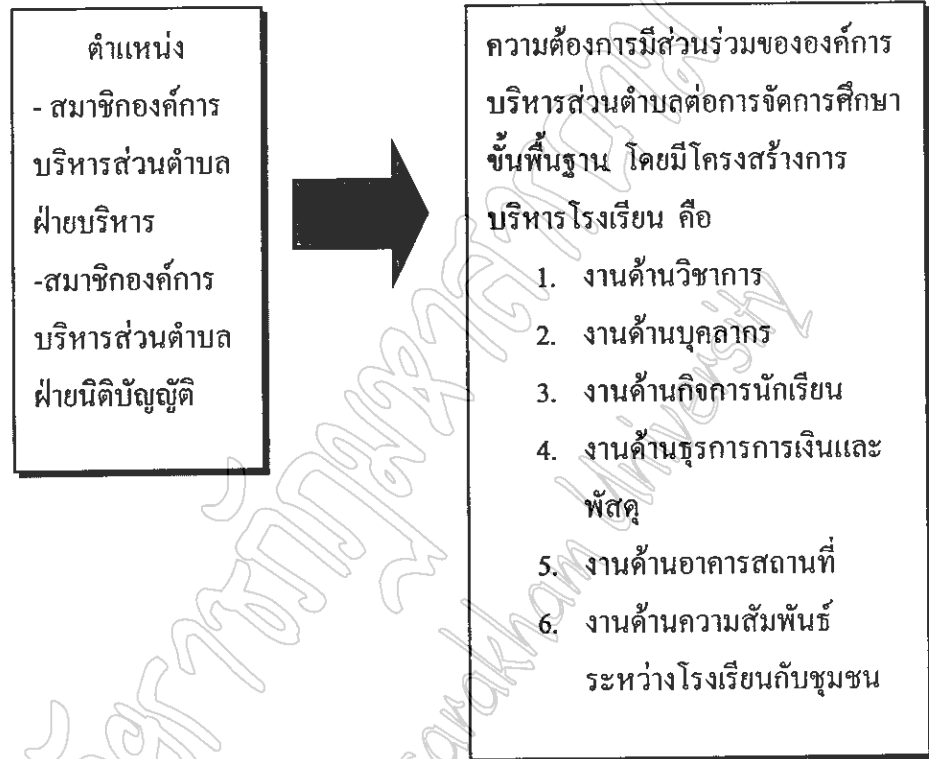
กรอบแนวคิดของการวิจัย

การกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้อาศัยกรอบแนวคิดตามภารกิจการบริหารงานโรงเรียนมี 6 งาน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 20)

แผนภูมิกรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

แผนภูมิที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย โดยมีกรอบแนวคิดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย จำนวน 284 คน จำแนกตามตำแหน่ง ดังนี้ (ปกครองอำเภอเมืองหนองคาย. 2545 : 9)

- 1.1.1 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายบริหาร จำนวน 42 คน
- 1.1.2 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายนิติบัญญัติ จำนวน 242 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สุ่มประชากรแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยแบ่งกลุ่มตามองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกองค์การบริหารส่วนตำบล แล้วแบ่งชั้นตามตำแหน่งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ เครจซ์ และมอร์แกน (R.V. Krejcie and D.W. Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2543 : 40) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 151 คน โดยจำแนกตามตำแหน่งได้ ดังนี้

- 1.2.1 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายบริหาร จำนวน 28 คน
- 1.2.2 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายนิติบัญญัติ จำนวน 123 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตำแหน่งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

- 2.2.1 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายบริหาร
- 2.2.2 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายนิติบัญญัติ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการมีส่วนร่วมขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย โดยมีโครงสร้างงานในด้านต่าง ๆ 6 งาน คือ

- 2.2.1 งานด้านวิชาการ
- 2.2.2 งานด้านบุคลากร
- 2.2.3 งานด้านกิจการนักเรียน
- 2.2.4 งานด้านธุรการ การเงินและพัสดุ
- 2.2.5 งานด้านอาคารสถานที่
- 2.2.6 งานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ใน

ที่นี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย จำนวน 14 แห่ง ในปี 2545

2. สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง บุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นตัวแทนประชาชนภายในหมู่บ้าน โดยเลือกตั้งหมู่บ้านละ 2 คน ซึ่งแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น แยกเป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ในที่นี้หมายถึง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

2.1 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายบริหาร หมายถึง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีหน้าที่รับผิดชอบการบริหารกิจการต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล และรายงานผลการปฏิบัติงาน การใช้จ่ายงบประมาณให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ทราบ

2.2 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลฝ่ายนิติบัญญัติ หมายถึง สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีหน้าที่พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบล ร่างข้อบังคับตำบล และควบคุมการปฏิบัติงานของสมาชิกฝ่ายบริหารให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้

3. ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง ความต้องการที่อยากจะเข้าไปมีบทบาทและมีส่วนเกี่ยวข้องต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาล เพื่อให้กิจกรรมนั้นดำเนินการได้ตามวัตถุประสงค์ โดยมีโครงสร้างงานที่จะเข้าร่วมจัดการกับสถานศึกษา ดังต่อไปนี้

3.1 งานด้านวิชาการ หมายถึง การดำเนินจัดกิจกรรมเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

3.2 งานด้านบุคลากร หมายถึง กระบวนการดำเนินงานเกี่ยวกับบุคลากรในหน่วยงาน ในอันที่จะให้ได้บุคลากรมาปฏิบัติงานตามความต้องการ และเพื่อให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดจนการให้พ้นจากหน้าที่การงานนั้นด้วย

3.3 งานด้านกิจการนักเรียน หมายถึง การดำเนินกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนและไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในห้องเรียน โดยดำเนินการตั้งแต่ก่อนเข้าเรียน

3.4 งานด้านธุรการ การเงินและพัสดุ หมายถึง งานที่โรงเรียนได้จัดทำขึ้นเพื่อให้บริการด้านต่าง ๆ ได้ดำเนินไปด้วยความราบรื่น และงานด้านการเงิน หมายถึง การวางแผนเกี่ยวกับการหาเงิน การใช้จ่ายเงิน และการควบคุมเพื่อให้การใช้จ่ายเงินเป็นไปตาม

ระเบียบแบบแผนของทางราชการอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนงานด้านพัสดุ หมายถึง การดำเนินการจัดหา การควบคุม การจำหน่ายพัสดุให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามระเบียบที่ทางราชการกำหนดไว้

3.5 งานด้านอาคารสถานที่ หมายถึง การที่ผู้บริหารและบุคลากรในโรงเรียนจัดให้มีใช้ บำรุงรักษาอาคารสถานที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถให้บริการแก่ชุมชนได้อีกด้วย

3.6 งานด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน หมายถึง การบริหารงานในด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการให้บริการชุมชน การรับการช่วยเหลือสนับสนุนจากชุมชน การเสริมสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและหน่วยงานอื่น การจัดตั้งกลุ่ม ชมรม สมาคม มูลนิธิ งานการประชาสัมพันธ์ และงานเกี่ยวกับคณะกรรมการโรงเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยในครั้งนี้ จะได้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบาย สำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพต่อไป